เทคนิคและวิธีการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์

Techniques and methods for winding the strings for the guitar

พัชร หลวงแก้ว
Phatchara Luangkaew

บทคัดย่อ

ดนตรีพื้นเมือง ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นดนตรีที่มีสำเนียงและวิธีการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยวิธีการถ่ายทอดหรือวิธีการเรียนรู้ของดนตรีพื้นเมือง จะเน้นการใช้วิธีการต่อมือหรือการจดจำเสียงที่ไม่มีการบันทึกโน้ต ในปัจจุบันดนตรีพื้นเมืองเริ่มได้รับความนิยมด้วยเครื่องดนตรีพื้นเมืองในภาคอีสานเริ่มมีการนำเครื่องดนตรีพื้นเมืองอีสานเช่นการนำพิณมาประยุกต์บรรเลงร่วมกับวงดนตรีสากลอาทิเช่นวงดนตรีลูกทุ่ง วงหมอลำ เป็นต้น เพื่อเพิ่มความหลากหลายและได้ความเป็นเอกลักษณ์ของเครื่องดนตรีพื้นเมืองด้วยรูปแบบการกรอพิณ การดีดด้วยปิ๊คที่มีความสม่ำเสมอของการกรอสลับสาย เนื่องจากรูปแบบการบรรเลงของพิณโดยทั่วไปการตั้งสายของพิณในบางบทเพลงไม่สามารถเปลี่ยนคีย์ได้ทุกเพลง ดังนั้นการนำเทคนิคและวิธีการกรอสายของพิณที่มีความน่าสนใจสามารถนำมาต่อยอดพัฒนาในด้านการนำมาใช้กับกีตาร์เนื่องจากการเล่นกีตาร์ในการฝึกพื้นฐานเบื้องต้นผู้เล่นควรทำความคุ้นเคยมือขวาในการดีดด้วยปิ๊กกีตาร์เพื่อเพิ่มความแข็งแรงในด้านจังหวะ การฝึกความคล่องแคล่วของมือขวา การฝึกอ่านโน้ตที่เป็นพื้นฐานสำคัญ

ด้วยลักษณะของพิณที่มี 3 สาย และกีตาร์ที่มีจำนวน 6 สาย สามารถบรรเลงได้ครอบคลุมด้วยเครื่องดนตรีสากลที่สามารถบรรเลงได้ทุกคีย์การนำวิธีการกรอสายจึงเป็นอีกเทคนิควิธีการที่น่าสนใจเพื่อนำมาเป็นสื่อความรู้สำหรับการฝึกซ้อมเทคนิคกีตาร์ เพื่อพัฒนาแนวคิดและแรงบันดาลใจในการ

ซ้อมกีตาร์ รวมถึงในการคิดวิเคราะห์ทางดนตรีพื้นบ้านอีสานและดนตรีสากลเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาทักษะ กลวิธีในการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์

คำสำคัญ: เทคนิค วิธีการเล่นกีตาร์

ABSTRACT

Folk music has been developed continuously It is a music with a unique accent and way of playing. by means of transmission or learning methods of indigenous music It focuses on the use of hand-to-hand or voice recognition methods without recording notes. At present, folk music is becoming popular with traditional instruments in the Isan region. The Isan folk instruments, such as the harp, are used to play together with international bands such as the folk Music band, etc. to increase diversity and gain a sense of identity. The identity of the traditional instrument with the style of winding the harp. Ejection with a pick with consistent rewinding Due to the common style of playing the harp, the stringing of the harp in some songs cannot change the key to every song. Therefore, the introduction of techniques and methods of winding the strings of the harp that are interesting can be further developed in terms of being applied to the guitar because playing the guitar in the basic preliminary practice, players should be familiar with the right hand to strum as well. Guitar picks to increase rhythmic strength right hand dexterity training Practicing reading basic notes.

The characteristics of a harp with 3 strings and a guitar with 6 strings, it can be played comprehensively with universal instruments that can be played in every key. The introduction of winding methods is another interesting technique to be used as a medium of knowledge for guitar technique practice to develop ideas and inspiration for guitar practice including in analyzing Isan folk music and international music together to develop skills Techniques for winding the strings for the guitar.

Keywords: Techniques, methods for guitar

บทนำ

ดนตรีพื้นเมือง เป็นศิลปะวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดและอนุรักษ์มาเป็นระยะเวลานาน ดนตรีพื้นเมืองมีเอกลักษณ์และสะท้อนราวความเป็นมาในท้องถิ่นนั้น เนื่องจากดนตรีพื้นเมืองนั้นเป็นดนตรีที่สะท้อนเรื่องราวในสังคมและความเป็นมาของผู้คนในพื้นที่ ตามที่บุญโฮม พรศรี (2543) ได้กล่าวว่า ลักษณะเด่นของดนตรีพื้นเมืองคือ การถ่ายทอดเสียงในลักษณะของมุขปาฐะ อันเกิดจากการฟังมากกว่าวิธีอื่นๆ และดนตรีพื้นเมืองมิได้เกิดขึ้นเพื่อบันเทิงเริงรมย์ แต่มีความเกี่ยวพันกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การทำพิธีกรรม การทำงาน การเต้นรำ และประกอบในประเพณีต่างๆ นอกจากนี้ดนตรีพื้นเมืองยังมีการแต่งท่วงทำนองขึ้นโดยฉับพลันปราศจากการเขียนโน้ตคงใช้การจดจำ

การศึกษาดนตรีพื้นเมืองและดนตรีสากลในประเทศไทย ในด้านการเรียนการสอนทั้ง 2 รายวิชานี้มีความแตกต่างกันในด้านปฏิบัติและด้านทฤษฎี ซึ่งในการศึกษาดนตรีพื้นเมืองนั้นในทางทฤษฎีใช้การบันทึกโน้ตโดยการจดจำเสียง ดังนั้นจึงมีความแตกต่างจากการบันทึกโน้ตของดนตรีสากลที่ใช้การบันทึกโน้ตในทางทฤษฎีดนตรีสากล อย่างไรก็ตามพื้นฐานสำคัญของการฝึกดนตรีสากลในการเรียนการสอนทฤษฎีดนตรีสากลเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งผู้เรียนควรศึกษารวมถึงในรายวิชาดนตรีในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเรียนการทฤษฎีดนตรีจึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียน ตามที่ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2560) ได้กล่าวว่า หลักสูตรดนตรีเป็นลักษณะของวิชาเฉพาะสาขาหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนควรมีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติดนตรีเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรักความซาบซึ้งในดนตรี ซึ่งเป็นศิลปะวัฒนธรรมอันสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์เป็นประการสำคัญ

กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีสากลที่ได้รับความนิยมเนื่องจากมีรูปทรงสวยงามและมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์สามารถบรรเลงได้หลากหลาย ในปัจจุบันผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าทุกวันนี้ในการแสดงวงหมอลำหรือวงลูกทุ่งจะพบว่านักดนตรีส่วนมากนิยมใช้กีตาร์ในการบรรเลงแทนพิณเนื่องจากกีตาร์มีสายทั้งหมด 6 สาย สามารถเล่นได้ทั้งคอร์ดและโซโล่ การเล่นลายพิณ รวมถึงกีตาร์สามารถปรุงแต่งเสียงได้ตามความเหมาะสมในแต่ละบทเพลง ซึ่งมีความแตกต่างจากพิณโดยทั่วไปพิณอีสานมีทั้งหมด 3 สาย และในการบรรเลงหลายๆ เพลงพิณต้อง

ปรับสายให้เข้ากับคีย์ของเพลงแต่ละเพลงดังนั้นจะไม่ค่อยสะดวกเมื่อนำมาบรรเลงกับวงสมัยใหม่ในปัจจุบัน กีตาร์สามารถช่วยให้ผู้ฝึกซ้อมพัฒนาทักษะในการบรรเลงพิณโดยผ่านกระบวนการฝึกทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติเข้าด้วยกันจนเกิดความชำนาญ

แบบฝึกซ้อม มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ ในแบบฝึกซ้อม โดยการสร้างแบบฝึกซ้อม ควรมีระบบ ความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้จริง และมีความสอดคล้องในด้านเนื้อหาสาระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์นำไปต่อยอดและพัฒนา ตามที่ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2538) กล่าวว่า ผู้สอนต้องมีหลักการหรือเทคนิควิธีการสอนที่ถูกต้อง จึงจะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจในสาระดนตรีและมีความเหมาะสม

ผู้ศึกษาจึงเกิดแรงบันดาลใจในการนำเทคนิคการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์เนื่องจากผู้ศึกษาเล่นเครื่องดนตรีกีตาร์เป็นเครื่องหลักและมีความสนใจในความเป็นเอกลักษณะการเล่นพิณ โดยผ่านกระบวนการ วิเคราะห์แนวคิดให้มีความเหมาะสมและพัฒนาทักษะให้เหมาะกับผู้ที่เริ่มต้นฝึกกีตาร์เบื้องต้นหรือผู้ที่สนใจเทคนิคในการฝึกซ้อมรวมถึงการอนุรักษ์ความเป็นมาของดนตรีพื้นบ้านและดนตรีสากลเข้าด้วยกัน

แนวคิดของการนำเทคนิคการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์

เนื่องจากผู้ศึกษามีความชื่นชอบในการเล่นกีตาร์มาตั้งแต่เยาว์วัยและได้ศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมทั้งในสถาบันดนตรีต่างๆ รวมถึงการเรียนตัวต่อกับผู้สอนที่มีชื่อเสียง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้เห็นมุมของการเรียนการสอนจากประสบการณ์ตรงจากตัวผู้ศึกษาเอง ผู้ศึกษามองเห็นถึงความสำคัญที่มีหัวใจหลักของการเรียนดนตรีไม่ว่าจะเรียนเครื่องมือใดก็ตามในการเรียนการสอนแต่ละที่จะมุ่งเน้นเรื่องทฤษฎีดนตรีเป็นพื้นฐานหลักสำคัญเพื่อปูพื้นฐานให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้เนื้อหาที่ครอบคลุมก่อนเริ่มต้นเรียนและลงมือกับเครื่องดนตรี และโดยภูมิหลังของตัวผู้ศึกษามีความชื่นชอบแนวดนตรีพื้นเมืองเนื่องจากดนตรีพื้นเมืองมีเอกลักษณะที่เฉพาะตัวซึ่งพิณมีเสียงที่มีความไพเราะเมื่อได้ยินผู้เล่นพิณที่บรรเลงพิณจะมักมีกลวิธีการกรอสายหรือการดีดสลับสายที่มี

ความรวดเร็วเป็นสำเนียงที่ผู้เล่นพิณทุกคนต้องฝึกปฏิบัติ และผู้ศึกษาเคยร่วมวงดนตรีพื้นเมืองเมื่อสมัยเรียนอยู่ช่วงชั้นประถมศึกษาได้ฝึกเรียนพิณกับอาจารย์ผู้ดูแลวงดนตรีพื้นเมืองที่โรงเรียน ผู้ศึกษาสังเกตการสอนทั้งทางเนื้อหาและเทคนิคกลวิธีในการเล่นพิณสังเกตได้ว่าผู้สอนเน้นการจดจำและสอนมือต่อมือให้ผู้เรียนจดจำ ดังนั้นจึงทำให้เห็นถึงมุมมองการเรียนการสอนดนตรีพื้นเมืองกับดนตรีสากลมีความแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้เกิดกระบวนการที่ผู้ศึกษาอยากศึกษาเทคนิคกลวิธีการกรอสายพิณโดยนำทฤษฎีดนตรีมาผสมผสานกัน

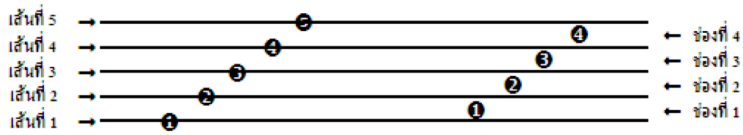
เทคนิคการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์

ผู้ศึกษาได้กำหนดรูปแบบของการสร้างแบบฝึกซ้อมโดยแบ่งออกเป็นเนื้อหาเรื่องทฤษฎีดนตรีสากล ออกเป็น 2 เรื่องดังนี้

1. ทฤษฎีดนตรีสากลพื้นฐาน
2. แบบฝึกหัดการฝึกหัดการกรอสายพิณสำหรับกีตาร์

1. ทฤษฎีดนตรีสากล

บรรทัดห้าเส้น (Staff) ประกอบด้วยเส้นตรงที่ขนานกันจำนวนทั้งหมด 5 เส้น และมีจำนวนช่องบรรทัดทั้งหมด 4 ช่อง โดยแต่ละเส้นบรรทัดมีระยะห่างเท่ากัน วิธีการนับเส้นหรือบรรทัดห้าเส้นนับตามลำดับจากด้านล่างไปด้านบน โดยนับจากเส้นหรือช่องด้านล่างสุดเป็น 1 2 3 4 5 เรียงตามลำดับ ในการบันทึกตัวโน้ตและสัญลักษณ์ในทางดนตรีสากลนิยมบันทึกบนบรรทัดห้าเส้นเป็นหลัก

ตารางที่ 1 บรรทัดห้าเส้น

ค่าตัวโน้ต

ลักษณะตัวโน้ตมีหลายลักษณะ โดยค่าของตัวโน้ตลักษณะต่างๆ สามารถเปรียบเทียบค่าความยาวโน้ต และมีชื่อเรียกลักษณะโน้ตต่างๆ ดังนี้

ลักษณะตัวโน้ต	ชื่อภาษาไทย	ระบบอเมริกัน	ระบบอังกฤษ
𝅝	ตัวกลม	Whole Note	Semibreve
𝅗𝅥	ตัวขาว	Half Note	Minim
♩	ตัวดำ	Quarter Note	Crotchet
♪	ตัวเขบ็ต 1 ชั้น	Eight Note	Quaver
𝅘𝅥𝅯	ตัวเขบ็ต 2 ชั้น	Sixteenth Note	Semi Quaver
𝅘𝅥𝅰	ตัวเขบ็ต 3 ชั้น	Thirty Second Note	Demi Semi Quaver
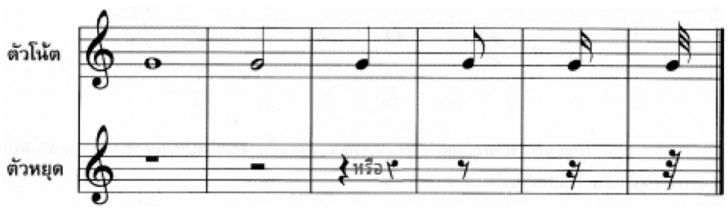
ตารางที่ 2 แผนภูมิเทียบค่าตัวโน้ต

ชื่อตัวโน้ต	ลักษณะตัวโน้ต	ค่านับ
ตัวกลม (Whole Note)	𝅝	4
ตัวขาว (Half Note)	𝅗𝅥 𝅗𝅥	2
ตัวดำ (Quarter Note)	♩ ♩ ♩ ♩	1
ตัวเขบ็ต 1 ชั้น (Eighth Note)	♪ ♪ ♪ ♪	$\frac{1}{2}$
ตัวเขบ็ต 2 ชั้น (Sixteenth Note)	𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯	$\frac{1}{4}$
ตัวเขบ็ต 3 ชั้น (Thirty Second Note)	𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰 𝅘𝅥𝅰	$\frac{1}{8}$

ตารางที่ 3 ตารางเทียบค่าตัวโน้ต

ตัวหยุด (Rest)

ตัวหยุด คือ สัญลักษณ์ทางดนตรีที่กำหนดให้เงียบเสียงหรือไม่ให้เล่นในระยะเวลาตามค่าตัวหยุดนั้นๆ ตัวหยุดมีหลายชนิดสอดคล้องกับตัวโน้ตลักษณะต่างๆ

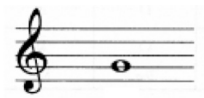

ตารางที่ 4 ตารางสัญลักษณ์ตัวหยุด

กุญแจ (Clef)

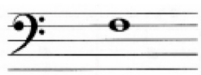
กุญแจ คือ สัญลักษณ์ทางดนตรีที่มีไว้สำหรับบันทึกในบรรทัดห้าเส้น เพื่อกำหนดระดับเสียงตัวโน้ตที่อยู่ในช่องหรืออยู่บนเส้นของบรรทัดห้าเส้น โดยกุญแจที่นิยมใช้มีทั้งหมด 3 แบบ

กุญแจซอล หรือกุญแจ G (G clef) คือ กุญแจที่กำหนดให้โน้ตตัวซอล (G) อยู่ในเส้นบรรทัดที่ 2 ซึ่งกุญแจชนิดนี้ส่วนมากนิยมมากในกลุ่มของนักดนตรีนักร้อง และนิยมใช้กับเครื่องดนตรีที่นิยมโดยทั่วไป เช่น กีตาร์ เปียโน ไวโอลิน ฯลฯ กุญแจซอลมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษ คือ เทรเบิลเคลฟ (Treble clef)

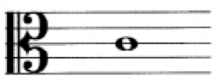
รูปที่ 5 กุญแจซอล

กุญแจฟา หรือกุญแจ F (F clef) คือ กุญแจที่กำหนดให้โน้ตตัวฟา (F) อยู่บนเส้นที่ 4 โดยกุญแจชนิดนี้มักนิยมใช้กับเครื่องดนตรีที่มีลักษณะเสียงต่ำ เช่น ดับเบิ้ลเบส เชลโล กีตาร์เบส ทรอมโบน ฯลฯ ซึ่ง กุญแจฟามีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษคือ เบสเคลฟ (Bass clef)

รูปที่ 6 กุญแจฟา

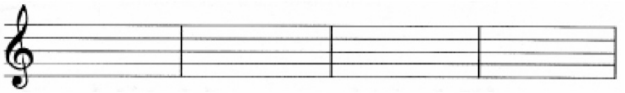
กุญแจโด หรือกุญแจ C (C clef) คือ กุญแจที่กำหนดให้เสียงโน้ตตัวโด (C) ให้อยู่บนเส้นใดก็ได้ของบรรทัดห้าเส้น เพื่อให้เป็นเสียงโดกลาง กุญแจโดเทเนอร์ (Tenor clef) ใช้สำหรับบันทึกโน้ตที่เล่นกับเชลโล และบาสซูน

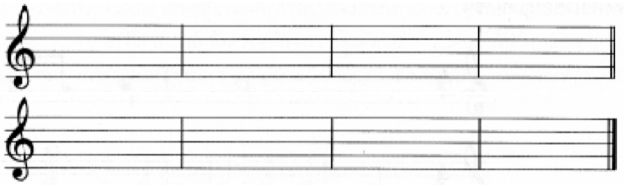
รูปที่ 7 กุญแจโด

เส้นกันห้อง (Bar line)

เส้นกันห้อง คือ เส้นที่มีลักษณะตรงในแนวตั้งที่ขีดขวางในบรรทัดห้าเส้น มีหน้าที่เพื่อกั้นแบ่งโน้ตในแต่ละห้อง เพื่อให้มีจำนวนจังหวะตามที่เครื่องหมายประจำจังหวะกำหนดไว้

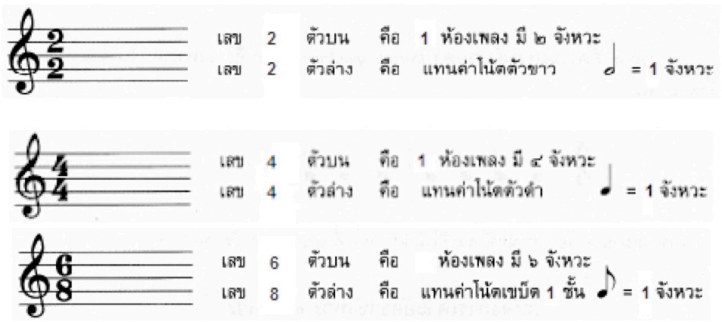
รูปที่ 8 เส้นกั้นห้อง

รูปที่ 9 กั้นจบตอนหรือจบท่อนเพลง โดยใช้เส้นกันห้องคู่ (Double Bar Line)

เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature)

เครื่องหมายประจำจังหวะ คือ ตัวเลขจำนวนสองตัวที่เขียนกำหนดไว้หลังกุญแจ มีลักษณะคล้ายตัวเลขเศษส่วน โดยเลขตัวด้านบนจะกำหนดให้ใน 1 ห้องเพลงมีทั้งหมดกี่จังหวะ และส่วนเลขตัวล่างจะกำหนดค่าโน้ตที่ใช้เป็นเกณฑ์ 1 จังหวะ ยกตัวอย่าง (ตามภาพด้านล่าง) เช่น

รูปที่ 10 เครื่องหมายประจำจังหวะ

อัตราจังหวะ

อัตราจังหวะ (Time) คือ เครื่องหมายที่มีหน้าที่ในการกำหนดอัตราจังหวะ บ่งบอกถึงค่าตัวโน้ต และจำนวนของจังหวะในแต่ละห้องเพลง โดยอัตราจังหวะเป็นกลุ่มโน้ตที่ถูกจัดแบ่งจังหวะเคาะที่เท่าๆ กันในแต่ละห้องเพลง และทำให้เกิดชีพจรจังหวะ (Pulse) คือ การเน้นจังหวะหนัก-เบา กลุ่มอัตราจังหวะโดยทั่วไปมี 3 ลักษณะคือ

อัตราจังหวะสองธรรมดา (Simple duple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 2 จังหวะ เช่น
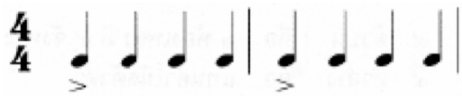

รูปที่ 11 อัตราจังหวะสองธรรมดา

อัตราจังหวะสามธรรมดา (Simple triple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 3 จังหวะ เช่น

รูปที่ 12 อัตราจังหวะสามธรรมดา

อัตราจังหวะสี่ธรรมดา (Simple quadruple time) คือ จังหวะเคาะในแต่ละห้องเพลงมี 4 จังหวะ เช่น

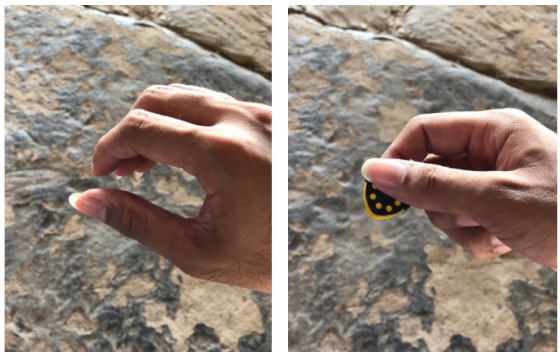
รูปที่ 13 อัตราจังหวะสี่ธรรมดา

เครื่องหมาย > คือ การเน้นจังหวะที่โน้ตในจังหวะที่ 1 ของแต่ละอัตราจังหวะ

2.กระบวนการฝึกเทคนิค
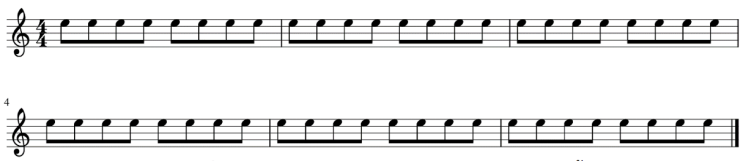
2.1 การจับปี๊คที่ถูกวิธี

ขั้นตอนการจับปี๊ค ควรจับปี๊คให้มั่นคงตามความถนัดในการดีด ไม่แน่นจนเกินไป โดยส่วนใหญ่ที่นิยมการจับปี๊คคือการวางปี๊คลงบนด้านข้างของปลายนิ้วชี้ และใช้นิ้วโป้งกดทับ โดยทำมือที่จะจับปี๊คดังรูปด้านล่าง จากนั้นปรับท่าจับให้มั่นคงแข็งแรงและปรับตามความถนัดของผู้เล่นที่สุด

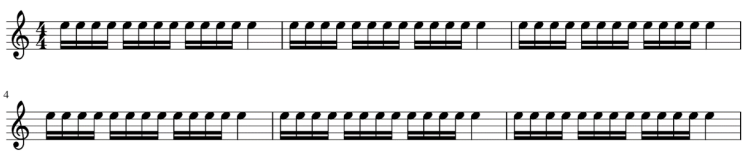
รูปที่ 14 การวางมือจับปิ๊คกีตาร์

2.2 วิธีการฝึกมือขวาโดยการดีดสลับสายเปล่าโดยดีดลง - ขึ้น ตามอัตราจังหวะที่กำหนด ในเสียงโน้ตตัว E สายที่ 1 ในอัตราจังหวะโน้ตตัวเขบ็ด 1 ชั้น ประกอบกับ Metronom ในอัตราความเร็ว 70 bpm ทั้งหมด 6 ห้อง โดยใช้ปิ๊คกีตาร์อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 15 การฝึกซ้อมการดีดสลับสายแบบโน้ตตัวเขบ็ด 1 ชั้น

2.3 วิธีการฝึกมือขวาโดยการดีดสลับสายเปล่าโดยดีดลง - ขึ้น ในเสียงโน้ตตัว E สายที่ 1 ในอัตราจังหวะโน้ตตัวเขบ็ด 2 ชั้น ประกอบกับ Metronom ในอัตราความเร็ว 80 bpm ทั้งหมด 6 ห้องโดยใช้ปิ๊คกีตาร์อย่างถูกต้องถูกต้อง

ตารางที่ 16 การฝึกซ้อมการดีดสลับสายแบบโน้ตตัวเขบ็ด 2 ชั้น และโน้ตตัวดำ

สรุป

เห็นได้ว่าในการนำกระบวนการศึกษาองค์ความรู้เพื่อนำมาเชื่อมโยงการใช้เทคนิคการกรอพิณสำหรับกีตาร์ผู้ศึกษามุ่งเน้นพื้นฐานหลักในทางทฤษฎีดนตรีสากลเนื่องจากการปูพื้นฐานเรื่องอัตราจังหวะ สัญลักษณ์ การจับปิ๊คกีตาร์ รวมถึงการฝึกปฏิบัติร่วมกับ Metrom ซึ่งถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญนอกจากจะทำให้ขั้นตอนในการซ้อมมีสมาธิในการดีด ยังช่วยในเรื่องของการดีดอย่างเที่ยงตรงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการฝึกกีตาร์แบบต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเทคนิคนี้ผู้ศึกษาต้องการเน้นการฝึกกีตาร์มือขวาเพื่อพัฒนาและต่อยอดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจในการเริ่มฝึกกีตาร์และผู้ที่สนใจเพื่อนำไปศึกษาเป็นแนวทางพัฒนาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเนื้อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงให้มีความเหมาะสมและได้องค์ความรู้ใหม่ๆ และเพิ่มจำนวนแบบฝึกที่หลากหลายมากขึ้นหรือการนำเอาเทคนิควิธีของศิลปินที่ใช้เทคนิคที่มีความเชื่อโยงและเกี่ยวข้องกับแบบฝึกนำมาปรับใช้ในแบบฝึกซ้อมเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้นำไปปรับใช้ต่อยอดและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ณรุทธ์ สุทธิ์จิตต์. (2538). **พฤติกรรมการสอนดนตรี.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรุทธ์ สุทธิ์จิตต์. (2560). **วิทยาการสอนดนตรี.** กรุงเทพฯ : สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญโฮม พรศรี. (2543.) **พิณอีสานการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกรณีศึกษาจังหวัดอุดรธานี.** วิทยานิพนธ์ ศศม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.